

Referat

MØDEDATO	Den 5. november 2025
TID	Kl. 15:30-18:30
STED	Københavns Rådhus, Udv. vær. F - 2. sal, vær. 13
MØDEDELTAGERE	<p>Fra Dialogforum: Sine Møller Sørensen (ADHD-foreningen), Trine Chile Thode (SIND København), Vita Gülsen (Center for Specialiserede Botilbud), Mona Kjærulff Hansen (Hovedstaden Spor), Johan Myhre (suppleant fra Sind København) og Birgitte Janischefska (Bedre Psykiatri København/Frederiksberg)</p> <p>Fra Sekretariatet: Miriam Nawaz, Eva Stokbro Jensen, Karin Munk Petersen og Caroline Schjødt Agergaard.</p> <p>Øvrige gæster: Helle Mamsen (Teamleder i Din Sociale Indgang) og Cathrine Gerdes Madsen (Afdelingsleder i Din Sociale Indgang).</p>

Referat for ordinært møde i Dialogforum - 5. november 2025

Afsnit markeret med gult er efter mødet blevet tilrettet eller tilføjet af Sine Møller Sørensen. Ændringerne er modtaget d. 6. marts 2026.

1. Velkommen, meddelelser, godkendelse af dagsorden og godkendelse af referat fra ordinært møde d. 11. august 2025

Sekretariatet byder velkommen.

Sekretariatet spørger medlemmerne, om dagsordenen for dagens møde kan godkendes. Sine har en tilføjelse til eventuelt, men derudover kan dagsordenen godkendes.

Da både Sine og Chile har rettelser til referatet fra det seneste ordinære møde, den 11. august, godkendes det ikke endnu.

Rådet godkender, at referatet fra forrige møde godkendes og publiceres, når Sine og Chilies bemærkninger er indarbejdet.

Rådet er blevet inviteret med til et møde vedrørende Socialforvaltningens Kanalstrategi den 11.11 2025 på Københavns Rådhus. Sekretariatet spørger ind til, hvorvidt rådsmedlemmerne har mulighed for at deltage. Sine svarer, at hun forventer at deltage. På mødet vil der være mulighed for at komme med input til, hvordan forvaltningen kan forbedre kontakten og indgangene for brugerne. Sekretariatet opfordrer medlemmerne til at deltage.

Sekretariatet orienterer om, at forvaltningen vil komme forbi Dialogforums første møde i det nye år og orientere om ressortomlægningen mellem Socialforvaltningen og Sundheds-og Omsorgsforvaltningen. Der vil være mulighed for, at Dialogforum kan give deres input til forvaltningen.

Sekretariatet orienterer om, at det har modtaget en henvendelse fra foreningen Naturligvis, som udtrykker interesse i at indgå i det genkonstituerede Dialogforum i 2026. Sekretariatet har henvist foreningen til Psykiatريفoreningernes Fællesråd, da de koordinerer repræsentanter fra bruger- og pårørendeorganisationerne til Dialogforum. Rådsmedlemmerne spørger ind til Naturligvis, og sekretariatet fortæller kort om foreningen.

2. Orientering om Dialogforums fremtid og status på de nye centerråd

Eva fortæller om genkonstitueringen af Dialogforum under den nye Borgerrepræsentation. Hun siger at der ikke er signaler om, at Dialogforum skal ændres. Genkonstituering af Dialogforum indebærer, at der skal vælges medlemmer ind fra de nye centerråd under Socialforvaltningen, eftersom Dialogforum består af medlemmer fra både organisationer og kommunens egne tilbud. Eva fortæller om centerrådernes struktur, og forklarer at alle på nær ét afholder konstituerende møder i januar og februar. Derfor forventes det ikke, at rådets første møde i 2026 kan blive afholdt før marts.

Sine spørger ind til muligheden for, at man allerede kan lægge et møde i starten af januar for de medlemmer, der fortsætter i Dialogforum. Sine siger, at det skal være med til at sikre, at rådets input ikke kommer på bagkant, men at medlemmerne får en chance for at drøfte rådets interesser til de nye politikere, og sikre økonomiske midler før 2027. Det er Sines oplevelse, at de nye politikere var overvældede ved sidste konstituering og at det derfor vil være en fordel at etablere kontakten så tidligt som muligt.

Johan spørger ind til, hvordan de nye centerråd bliver konstitueret. Eva tager som eksempel udgangspunkt i Center for Midlertidige og Selvstændige Boforner. Centerrådet i Center for Midlertidige og Selvstændige Boforner kommer til at bestå af 31 medlemmer, herunder 16 brugerrepræsentanter, syv pårørenderepræsentanter og fire medarbejderrepræsentanter, to lederrepræsentanter, en centerchef og en pårørendevejleder samt en repræsentant fra Din Sociale Indgang. Eva understreger, at det blot er ét eksempel på opbygning og sammensætning af et centerråd.

Johan udtrykker bekymring ved det høje antal af medlemmer, hvortil Eva svarer, at dette skyldes et ønske om at repræsentere bredt.

Vita fortæller, at tilbudsleder på Stubberupgård har modtaget en mail, hvori det beskrives, at der er 35 medlemmer i et af de nye centerråd (Center for Længerevarende Boforner). Vita spørger ind til, hvordan der udvælges repræsentanter til Dialogforum. Evas oversigt over centerrådet under Center for Længerevarende Boforner angiver ikke 35, men derimod 13 medlemmer (brugerrepræsentanter). Hun forklarer desuden, at centeret sandsynligvis kigger på målgrupperne under socialpsykiatri for at udvælge medlemmer til Dialogforum.

Vita udtrykker bekymring for at skulle være en produktiv repræsentant, når hun skal mødes med en stor gruppe medlemmer, og hun selv kun repræsenterer psykiatrien. Eva siger, at hun vil tage bekymringen med videre og dele den.

Vita siger i forlængelse heraf, at rådernes udgifter kun er til forplejning, personaletimer og få transportomkostninger, hvilket hun betragter som meget lave omkostninger for noget, som gør en væsentlig forskel.

Sine udtrykker bekymring over at lægge alle målgrupper sammen under de nye centerråd. Sine er meget bekymret for dette og opfordrer til et rådsmøde allerede i januar, da det er uhensigtsmæssigt, at de nye politikere træffer beslutninger i troen på at mennesker med psykiske lidelser er repræsenteret i Handicaprådet.

Johan er enig i kritikken, og mener at der sker en udvanding mellem handicap og psykiatri. Sammenblandingen er problematisk, da det er vidt forskellige udfordringer man oplever på de to områder. Der er en markant forskel, og psykiatrien skal have sin egen stemme og ikke blandes sammen med handicap.

Sekretariatet gør opmærksom på, at centrene har fokus på udfordringen ved, at der sidder flere forskellige målgrupper sammen og at de løbende vil tilpasse efter, hvad der giver bedst mening.

Sine tilføjer, at uklarheden omkring handicapområdet er en generel udfordring, da ingen ved, hvilke borgere der er inkluderet hvornår. Det er problematisk når man i Folketinget taler om handicapområdet og de højt specialiseret indsatser inden for handicapområdet som var det givet at mennesker med psykiske lidelse også var inkluderet, mens kommunerne har en anden forståelse der varierer alt efter kontekst.

Derudover er det særligt vigtigt at have fokus på pårørende inden for psykiatrien, og på politikken herom. Sine mener også, at man bør genindføre recovery-politikken på psykiatriområdet.

3. Orienteringspunkt vedrørende nyt fra botilbuddene, AST-tilbud og organisationerne med særligt fokus på botilbud/AST-tilbud

Birgittes henvendelse er sendt til rådsmedlemmerne forinden mødet. Birgitte fortæller indledende om sin henvendelse og frustration over den manglende synlighed om forholdene på botilbuddene i debatten. Hun deler desuden at hun stopper i Dialogforum, når den nuværende periode slutter. Birgitte fortæller om sine oplevelser på det botilbud som hendes søn bor på, samt om problematikken omkring manglende tilbud om mad på botilbuddet. Hun fortæller bl.a. at beboere med

madlede ikke får tilstrækkelig støtte til at få spist, og det eneste alternativ er indlæggelse, hvilket hun betragter som omsorgssvigt.

Sine spørger ind til input til politikerne.

Birgitte fortæller, at der er ansat én pårørendevejleder på botilbuddet, som har til opgave at dække hele området. Birgittes opfattelse er at pårørendevejlederen i højere grad blev mægler og forsvarede kommunen frem for at hjælpe Birgitte og de andre pårørende.

Sine spørger ind til akutteams og botilbudsteams samt, hvorvidt man kan ringe til den nye pårørendevejleder. Birgitte svarer, at hun ikke ved dette, men at rådet ønsker at undersøge det.

Chilie anerkender, at Birgitte har råbt op længe, og at der ikke er blevet lyttet tilstrækkeligt. Chile vil gerne være med til at gå videre med kritikken, f.eks. til pressen. Birgitte har forsøgt at kontakte pressen, men har oplevet at de ikke vil gå videre med historien uden billeder eller udtalelser fra Birgittes søn. Den pårørendes udsagn skal suppleres, og får ikke lov at stå alene. Chile siger, at hun vil kontakte rådgivningen hos SIND.

Eva fortæller om muligheden for at tilkøbe madordning på botilbuddene, hvor der er mulighed for at bestille op til tre måltider om dagen.

Johan svarer, at madordningen er af dårlig kvalitet og meget dyr. Hvis beboeren har madlede, fungerer dette tilbud ikke.

Birgitte fortæller, at dette er et generelt problem ude på botilbuddene. Der bor 70 beboere i Bellahøjhusene, og der foregår ingenting for beboere eller pårørende.

Chilie mener også, at det er en klar problematik, at en beboer på et botilbud ikke har været udenfor i tre år. Der bør ske stabilisering og recovery, og den nuværende tilstand er ikke værdig. Hun opfordrer til, at rådet afventer, hvad oplægget bliver, så dette kan bruges som løftestang for at føre dialogen videre i pressen.

Sine siger, at der er ikke afsat penge til at føre tilsyn. Hvis situationer, som den Birgitte beskriver, skal undgås, skal der uddeles penge i februar til tilsyn. Man bør se på omsorg versus selvbestemmelse. Der skal laves direkte målrettet vejledning til borgere, som indgår i kontakt med psykiatrien. Birgitte giver tilladelse til at hendes skriv inkl. underskrift anvendes.

Sine spørger rådsmedlemmerne, om de som råd vil indsende forslag til budget. I så fald vil Sine lave udkast på en henvendelse, hvor de to breve vedlægges, da de omhandler samme problematik. Det primære forslag skal være, at Socialudvalget allokere midler til tilsyn.

Birgitte tilføjer, at det er væsentligt for hende, at der er pårørendepolitik for børn, unge og ældre, men at det er lige så vigtigt, at der også laves politik og retningslinjer for mennesker imellem de målgrupper, dvs. voksne. Når man som bruger eller pårørende kontakter bostederne telefonisk, har man ikke regler for at henvisning at trække på, så det er i høj grad op til bostederne selv.

Vita påpeger, at pointen med en pårørendevejleder er, at man er klar over, at der er problemer. Der er nu ansat en person, som skal identificere behovet på feltet.

Johan fremhæver, at Birgitte beder om pårørendeinddragelse og rettigheder. Birgitte fortæller, at da hun mistede familiemedlemmer på plejehjem var der struktur og hjælp fra personalet. På botilbuddene er der ingen arrangementer for pårørende. Recovery handler også om at tage vare på netværk og pårørende, og dette mangler.

Birgitte siger, at hun ikke kræver flere penge, men derimod engagement og anerkendelse af, at de pårørende findes.

Sine indvender, at der skal være penge afsat til netop til aktiviteter, førend det sker.

Mona spørger ind til, hvorvidt personalet på Birgittes søns botilbud er pædagogisk uddannede, og hvorfor de ikke ser ressourcen i at inddrage de pårørende. Mona mener også, at der skal være øremærkede midler, som ikke blot indgår i en pulje.

Birgitte henviser til Dorthe Birkmoses oplæg om forråelse på bosteder. Det er hårdt at være omkring mennesker, der har det svært og ikke vil hjælpes. Dette er ikke optimalt, men Birgitte har forståelse for, at det kan være svært at hjælpe. Birgitte oplever desværre, at kontaktpersoner giver op og ikke formår at trænge igennem eller kan holde til arbejdet. Personalet kan ikke hjælpe tilstrækkeligt, og Birgitte oplever at mødes af en opgivende tilgang.

4. Oplæg om Socialforvaltningens arbejde med det personrettede system

Helle Mamsen og Cathrine Gerdes Madsen deltager i mødet for at holde oplæg om det personrettede tilsyn. Rådet har givet udtryk for et ønske om netop dette oplæg, hvorfor sekretariatet har rakt ud til Din Sociale Indgang (DSI).

Helle og Catherine introducerer sig selv og fortæller om deres historik inden for området.

Helle starter med at sige, at hun ikke kan fortælle om historikken med personrettet tilsyn, men at hun kan fortælle om arbejdet fremover, som forvaltningen nu er i gang med at kigge på. Helle og Cathrine tager Dialogforums input med i deres videre arbejde.

Karin, som afløser Eva, introducerer sig for oplægsholderne, og det samme gør rådets medlemmer.

5. Eventuelt

Mona forhører sig om hun skal gøre noget for at beholde sin plads i Dialogforum i det næste konstituerede råd. Mona er suppleant for Cleo, men ønsker at fortsætte.

Miriam kontakter Psykiatriforeningens fællesråd og hører om de samme foreninger fortsætter eller om der er udskiftninger. Foreningerne skal selv indstille repræsentanter.

Vita udtrykker bekymring for, hvorvidt alle medlemmerne i rådet kan samarbejde. Vita arbejder på at lave et områderåd, som svarer til det gamle råd for Center for Specialiserede Botilbud. Dette var et unikt forum, og det nye har for mange forskellige dagsordener.

Vita fremhæver, at styrken ved det gamle råd er, at de involverede parter føler sig trygge til at udtale sig om de problemstillinger der gælder for deres område med andre, som forstår dem, frem for en stor gruppe, som i det nye centerråd.

Sine fremhæver dialogen i specifikke råd, som netop er de konkrete eksempler, politikerne efterlyser, for at blive kvalificeret til at træffe beslutninger.

Birgitte fremhæver også, at det er vigtigt, at det er mennesker, som lever det virkelige liv og har erfaring indenfor området, som sidder med i Rådet.

Sine foreslår at Dialogforum på næste møde inddrager et punkt omkring en anbefaling til Borgerrepræsentationen, så de nye politikere får mulighed for at rette op på problematikken.

Birgitte spørger ind til, om der først er mulighed for et formelt møde i marts, og om der kommer politikere med på mødet.

Sine håber, at der kommer fokus på pårørendepolitik og inddragelse, så politikernes beslutninger i højere grad kvalificeres.

Birgitte er enig og spørger om, hvorfor der ikke er pårørendepolitik i Københavns Kommune, når mange andre kommuner har en.

Sine svarer, at Grundfortællingen som var udarbejdet specifikt til det recovery og rehabiliterende arbejde i socialpsykiatrien tidligere var en del af Københavns Kommune politikker. Den blev erstattet af "borgeren ved roret" som retter sig mere bredt til udsatte voksne og borgere med sindslidelse. De seneste fire år har Københavns Kommune ikke haft nogen politikere indenfor socialpsykiatrien. Hun siger at kommunen vist kun har udarbejdet en decideret pårørendepolitik på ældreområdet.

Sekretariatet spørger ind til, hvordan møderne bør ligge i 2026. Dialogforums medlemmer er enige i, at møderne ikke længere bør ligges på de dage, hvor Socialudvalget har møder.

Sine tilføjer, at møderne skal koordineres, så der ikke ligger andre udvalgsmøder samtidig.

Dialogforums medlemmer er enige i, at møderne fortsat skal afholdes på rådhuset.

6. Afslutning og lidt hygge

Rådet takker for et godt møde.